Frelserens sidste Stund.

Et

Oratorium

af

V. K. Hjort.

Musiken af J. A. P. Schulz.

Opfört

i

Trinitatis Kirke Langfredag 1823.

Kiöbenhavn.

Trykt hos E. A. H. Möller, Hofbogtrykker.

Isai 53.

Sandelig han har vor Sygdom,
Paa sig han tog vor Pine,
Han saaret blev for vore Synder,
Han knuset er for vor Misgierning
Og Dödens fulde Qval han leed,
At os ved ham skal vorde Fred.

Nat hviler paa den tause Jord
Og Solen hylder sig i Sörgeflor;
Forsonerens den frygtelige Stund
Fra Mörkheds skumle Herredom frembryder,
Og Helvedmarter i hans Hierte gyder;
Fast klæber Tungen i hans Mund,
Og Angest i hver Mine bæver,
Og Död i hver en Nerve zittrer.
Et tungt et vældigt Suk ophæver
Det spendte Bryst — Han raaber ud:
"Min Gud! min Gud!
"Hvi har du mig forladt!"

S o l o.

See det Guds Lam, som bar Verdens Synder.

I; som Jordens Lyster hylde
Og Guds Vredes Kalk opfylde,
Seer, o seer til Jesum hen!
Han jo leed for eders Bröde,
Han for eders Synder döde,
Elsker, lyder ham igien!

Choral.

Gud, for din Trone dine Börn nedfalde,
Dig vi om Naade ved din Sön paakalde,
Hellige Fader, mild du dig forbarme
Over os Arme!

Den mörke Dommens Stund
Er svundet hen —
Med Lise skuer nu Forsoneren
Fuldbragt sit Verk.
Og Tröst nedflyder fra hans blege Mund:
"Det er fuldkommet!"
Triumferende den hele Jord
Gientager Frelsens Ord:
"Det er fuldkommet!"

Dödens Skræk, fortvivlet Smerte
Qvælte haablös Synders Hierte;
Fyrig Tak og Jubellyst
Fylder de Gienlöstes Bryst:

Död, hvor er din Braad!
Og Grav, hvor er din Seier!
Jeg ved Jesu Dääd
Til Livet Adgang eier.

True, Samvittighed,
Og Skræk med Lovens Torden!
Jesus smiler Fred
Til mig og hele Jorden,

Nu jeg hæver fro
Mit taarefulde Öie,
Skuer salig Ro
Hos Jesum i det Höie.

Dödens Skræk, fortvivlet Smerte
Qvælte haablös Synders Hierte;
Fyrig Tak og Jubellyst
Fylder de Gienlöstes Bryst.

Chor.

Lovet være Gud, som gav os Seier ved Jesum Christum vor Herre! vi Herrens Forlöste komme til Zion med Frydesang, og vore Hierter skal evig glædes.

Solo.

Tier, Glædens Röster, tier!
Alle Himles Harmonier
Tav i denne Stund;
Nu vor hulde Frelser blegner,
Livets store Förste segner
Hen i Dödens Blund.

Paa Korset daaner nu den Evighöie —
Det brister alt, det blide Öie,
Hvis Smil var Himlens Fryd og Jordens Haab,
Og barnlig lyder Jesu Raab:
"Min Fader! i din Haand
"Befaler jeg min Aand!"
Saa beder han og böier Hovedet og döer.

Zion bæver, Judæa zittrer,
Og Jordans Vande flye.
Himlen brager og Lynet knittrer
I tordensvangre Skye.
Guds elskelige Sön er död!
Dyb og hellig Rædsel skrækker
Alle Folk paa Jorderige,
Natlig Mörke Solen dækker,
Hule Suk til Himlen stige,
Guds elskelige Sön er död!

Selv höie Aanders glade Toner
I stille Veemod bæve hen,
Begræde Himlens blide Ven,
Tilbede Menneskets Forsoner.
Guds elskelige Sön er död!

Vexelsang

Adams faldne Sönner græder
Angers Taarer ved hans Död!
Haan og Qval han leed for eder
Og hans Blod for eder flöd.

Vor Synd er stor mod dine Bud;
For Christi Blod tilgiv os, Gud!

Adams svage Sönner græder
Veemods Taarer ved hans Död!
Ydmyg knæler og tilbeder
Ham, hvis Blod for eder flöd!

Ved Korsets Fod vi knæle ned,
Tilbede dig, som Döden leed!

Adams frelste Sönner græder
Glædes Taarer ved hans Död!
Salighed han vandt for eder,
Död og Grav han sönderbröd!

Du förte os til Glædens Havn;
Med Graad velsigne vi dit Navn.

Chor.

Amen! Velsignelse og Ære
Og Tak og Frydesang og Hæder
Dig, vor Gienlöser, være;
Du förte os til Himlens Glæder!
Og alle Folkeslag evindelig
Halleluja skal siunge dig.

